

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **V. Č.**, zastoupený Mgr. Petrem Sigmundem, advokátem se sídlem Jiráskova 614, Česká Lípa, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 24. 5. 2016, č. j. 59 A 18/2015 - 35, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 24. 3. 2015, č. j. OD 261/15-3/67.1/15088/Rg, žalovaný zamítl odvolání žalobce (dále jen „stěžovatel“) a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa ze dne 11. 2. 2015, č. j. MUCL/11221/2015, kterým správní orgán prvního stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítl námitky stěžovatele proti provedenému záznamu v registru řidičů a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 29. 7. 2014.

Stěžovatel napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci a současně s podáním žaloby požádal, aby jí byl přiznán odkladný účinek. Tomuto návrhu krajský soud vyhověl a usnesením ze dne 21. 4. 2015, č. j. 59 A 18/2015 - 21, odkladný účinek žalobě přiznal. Žalobu potom krajský soud rozsudkem ze dne 24. 5. 2016, č. j. 59 A 18/2015 - 35, zamítl.

Rozsudek krajského soudu následně stěžovatel napadl kasační stížností, v níž současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, přičemž odkázal na to, že obdobnému návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě krajský soud vyhověl.

K podmínce prokázání existence újmy vzniklé stěžovateli právními následky napadeného rozhodnutí stěžovatel uvádí, že jeho osobní a pracovní podmínky, které popsal v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, zůstaly v podstatě nezměněny. Stěžovatel i nadále pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná, konkrétně jako vedoucí pracovník společnosti Astorie a. s. poskytující pojišťovací a finanční služby. Při výkonu této činnosti kontroluje práci výkonných pracovníků v jemu svěřené oblasti Libereckého kraje a také pro společnost

Astorie a. s. zajišťuje kompletní klientský servis, tj. sjednává pojistné smlouvy a jejich změny, účastní se ohledání pojistných událostí a jejich likvidace. Jde o práci, u které nelze předem naplánovat jednotlivé pracovní cesty a při výkonu této profese naježdí ročně cca 50 000 km. Tato tvrzení stěžovatel dokládá výpisem z Živnostenského rejstříku a kopií potvrzení o absolvování školení řidičů.

Podle stěžovatele setrvává rovněž nepříznivý zdravotní stav jeho rodičů. Otec stěžovatele absolvoval ozařování při léčbě těžké nemoci a v současné době je v péči urologa, což obnáší pravidelné kontroly, a je objednan na další operační zákrok. Zdravotní stav matky se zhoršil natolik, že v důsledku kolísavého krevního tlaku způsobujícího závratě již fakticky není schopna řídit motorové vozidlo. Syn stěžovatele nastupuje na vysokou školu a není proto jiné osoby, která by mohla rodiče stěžovatele vozit k lékaři či při obstarávání běžných potřeb. Uvedená tvrzení stěžovatel dokládá lékařskými zprávami o zdravotním stavu matky i otce.

Zároveň se stěžovatel domnívá, že jsou splněny i ostatní podmínky přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť odkladný účinek v daném případě nemůže způsobit újmu třetím osobám a zároveň, jak již podle stěžovatele konstatoval krajský soud, opakovaným nepřipoutáním se ve vozidle stěžovatel ohrožoval spíše jen sebe a vůči ostatním účastníkům silničního provozu nebyl nebezpečným.

Žalovaný se k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných a dokládaných stěžovatelem a dále skutečností vyplývajících ze spisu krajského soudu, Nejvyššího správního soudu i ze správního spisu dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. jsou naplněny.

Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem, že vzhledem k výkonu jeho povolání, při němž je stěžovatel nucen užívat ve větším rozsahu motorové vozidlo, případně vzhledem k nutnosti zajistit dostupnost lékařské péče či obstarání dalších záležitostí pro jeho nemocné rodiče by právní následky rozhodnutí krajského soudu, potažmo žalovaného, spočívající v pozbytí řídičského oprávnění dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu mohly pro stěžovatele znamenat značnou újmu. V daném případě lze tedy nalézt příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy stěžovatele.

Nejvyšší správní soud posoudil žádost o přiznání odkladného účinku rovněž z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání

pokračování

odkladného účinku v daném případě, tedy odklad pozbytí řídičského oprávnění stěžovatele do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o jeho kasační stížnosti, jakkoli přímo dotklo práv třetích osob. Vzhledem k charakteru přestupků, pro jejichž spáchání stěžovatel dosáhl 12 bodů a které spočívaly ve 4 případech v porušení povinnosti stěžovatele jakožto řidiče motorového vozidla připoutat se za jízdy bezpečnostním pásem (byť spáchání 2 z těch 4 přestupků stěžovatel zpochybňuje) a pouze v jednom případě v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci, a to o méně než 20 km/h, souhlasí Nejvyšší správní soud s krajským soudem, že možnost stěžovatele nadále řídit motorové vozidlo po přechodnou dobu do meritorního rozhodnutí (nyní Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti) nebude v daném případě znamenat nepřiměřené narušení veřejného zájmu na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, které by bránilo přiznání odkladného účinku (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2015, č. j. 2 As 103/2015 - 128, publ. pod č. 3254/2015 Sb. NSS).

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, neboť se zřetelem k výše uvedenému dospěl k závěru, že v daném případě jsou podmínky § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. naplněny. Vzhledem k tomu, že žalobě stěžovatele proti pravomocnému rozhodnutí žalovaného již byl odkladný účinek přiznán krajským soudem, postačí v tomto případě, že se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti právní účinky přezkoumávaného rozsudku krajského soudu, neboť tím se fakticky dočasně obnovuje také odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného.

Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 11. července 2016

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu